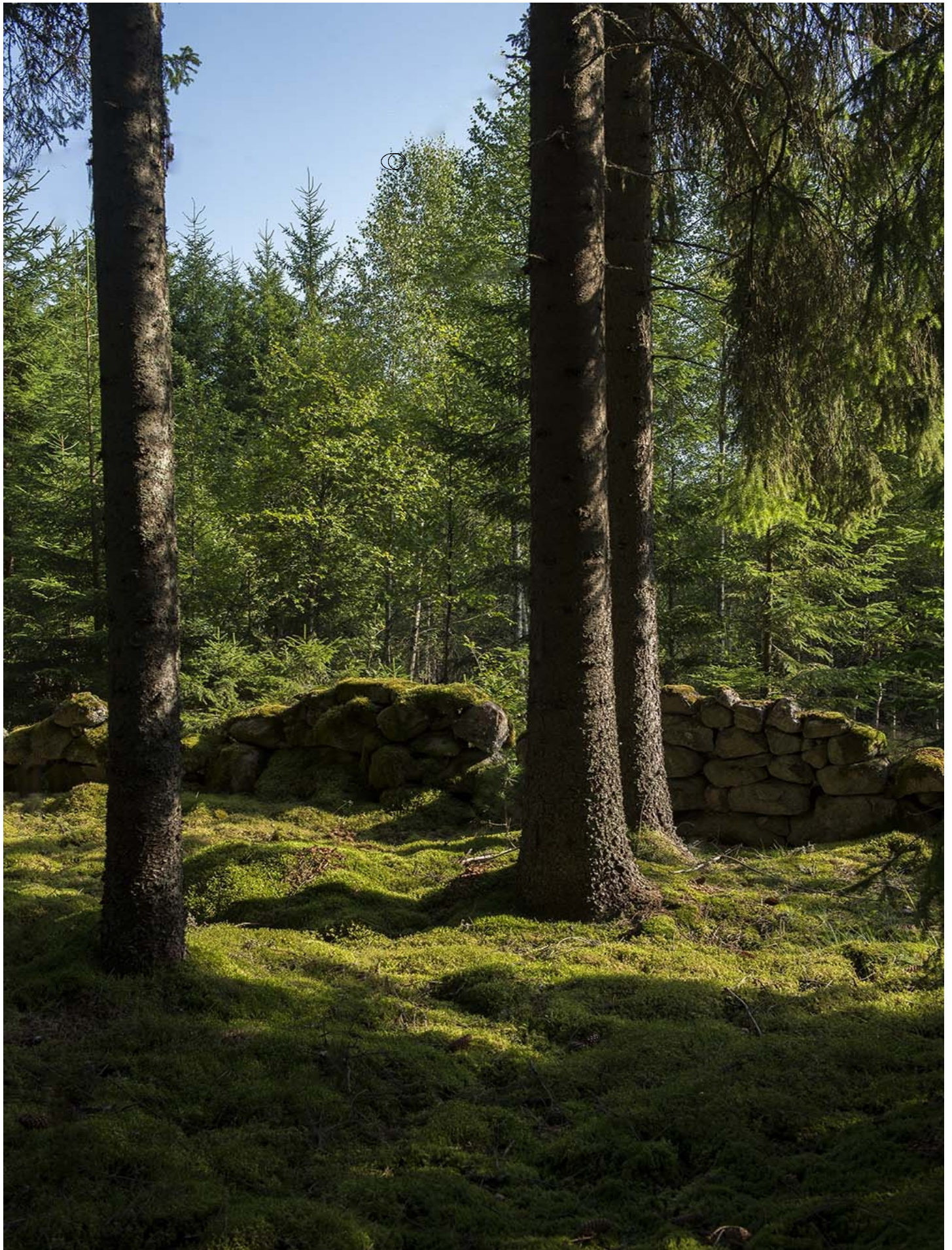

MYRÅSKYRKAN

Oktober – November 2021

Skogslindgatan 23
507 33 Brämhult
www.Myraskyrkan.se
www.Equmeniakyrkan.se

Församlingens

Bankgiro 146-9196
Swish-nummer 123 354 79 32

equmenias

Plusgiro 26 45 06 - 7

Pastor

Johanna Lindar
0723-301507
Johanna@myraskyrkan.se
Ledig måndagar

**Ordförande och
ansvarig utgivare**

Urban Petré
0705-219405
urban@abacus.cc

**Vice församlings-
föreståndare**

Stig Arvidsson
0705-241943
stig241943@telia.com

Kassör

Lena Finlöf
0704-602633
lena.finlof@gmail.com

**Tillsammans kan vi forma vårt
församlingsblad.**

**Därför tar jag gärna mot bidrag
i olika former.**

**Text och bild skickar du till
gbg.gustavsson@gmail.com**

**Sista manusdag för nästa
blad är lördagen den
13 november**

Från och med oktober 2019
ges församlingsbladet ut som
en periodisk skrift och om-
fattas därmed av utgivnings-
bevis och ansvarig utgivare.

**Församlingsblad
Årgång 45**

***”Din är dagen, din är också natten, det är
du som har skapat ljuset och solen. Det är
du som har fastställt jordens alla gränser.
Sommar och vinter har du skapat”.***

Ps 74:16-17

Skogen är ett naturrum som präglas av stillhet och lågmälda ljud, en hälsokälla som Gud har skänkt oss att hämta hälsa och kraft ifrån. Det är en miljö som ruvar på små hemligheter och överraskningar som vi får möta då och då. Där finns till exempel den lilla och oftast svårupptäckta sparvugglan inrymd. En kylig gryning vandrar jag stillsamt fram genom dess salar och berörs av den högstes storhet. Allt är som ett Guds andaktsrum till oss där vi får möta honom i den stilla susningen. Jag ser massor av spindeltrådar och nät i olika storlekar och former vackert lysas upp i ljusöppningens gryningsfas och de berör mig starkt. När jag ser alla dessa trådar leder min blick mot ett centrum som är Gud själv och vill tala om för mig att det är han som håller i alla livets trådar. Plötsligt ser jag två av spillkråkans ungar titta ut ur sitt avlånga bohål. Det är endast spillkråkan av våra olika hackspettar som hackar upp ett avlångt bohål. De vet exakt måtten fast ingen visat dem det. Samma mått är även anpassat för pärlugglan att använda ett kommande år. Det är tryggt att få tro på Gud som skaparen och få ha tillgång till Bibeln och den Helige Ande, som hela tiden bekräftar det hela. Att få vara oberoende av vad människor tror sig veta och vad de har kommit fram till, vilket hela tiden växlar. ”Ända från världens skapelse ses och uppfattas hans osynliga egenskaper, hans eviga makt och gudomliga natur genom de verk som han har skapat. Därför är de utan ursäkt” (Rom 1:20)

*Reine Jonsson
ur boken ”Naturnära”
utgiven på Bornelings förlag*

Vi är många som trivs i naturen; som hittar ro på karga klippor, blommande ängar eller mossmjuka stenar. Även vi som inte annars just betecknar oss som friluftsmänniskor kan njuta i fulla drag när vi väl kommer ut i ”Guds fria natur”, som man säger, kanske inte utan orsak. Det är nog något universellt mänskligt, detta att dra kopplingar mellan naturen och upplevelser av Gud.

Redan de gamla grekerna hade till exempel vett att förlägga sina tempel på natursköna platser. Poseidontemplet på det grekiska fastlandets sydspets är en av de vackrare platser jag varit på. Utsikten är fantastisk och man förstår att de när det begav sig gärna tillbad på den platsen. Det verkar vara nedlagt i oss att bortom naturens skönhet ana Skaparen, att se bortom det synliga för en stund och inse att tillvaron är mer än det mätbara och helt förklarliga.

Bibeln talar i så’na termer många gånger, och teologer kallar det ”den allmänna uppenbarelsen”, d.v.s. det av Gud som alla kan se och uppfatta utan särskilt tilltal eller ansträngning. Och nog tycker jag det krävs mer tro för att tro att allt är en slump än att där finns en skaparhand bakom.

Och det är så mångfacetterat. Vi talar oftare om våren; om hur skönt det är när knoppar brister, när blomstertiden kommer och en vänlig grönskas rika dräkt får själen att brista ut i lovsångsljud. Men höstens explosion i färger – sommarens sprakande sorti – är knappast mindre vacker! Eller den mer monokroma, helt översnöade skogsbacken där allt

blivit vitt och tyst. I allt ser vi skaparens egen skönhet och fantasi och hittar paralleller till våra egna liv i årstidernas växlingar.

Själv kan jag gärna krypa nära och fascineras minst lika mycket av detaljerna som av de storslagna vyerna. Ett maskrosfröparaply, en snigelkott (de finns – googla dem!) eller makrofotografens närbild av en insekts öga. Har Gud haft en sådan omsorg om detaljerna till och med hos den irriterande fluga jag helst viftar bort kanske han har omsorg om detaljerna även i mitt liv?!

I naturen är det också väldigt mycket processer. Där tar saker den tid de tar. Min frusna frus frustrerade längtan efter våren om vintern påskyndar inte värmen ett endaste dyft. Värmen kommer när den kommer. Det finns en rytm och en följd som behöver ha sin gång. Systemet är fininställt – vilket vi väl börjar bli mer och mer medvetna om nu när det verkar som om vi lyckats börja rubba det...

Men fjärilen måste gå vägen via puppan för att inte förbli en larv, sandkornet måste reta musslan ett bra tag för att pärlan ska bildas – och kolet ska genomgå mycket press under lång tid för att bli en diamant.

Allt det där kan vi lätt översätta in i våra liv – men där vill vi gärna påskynda, avbryta i förtid, hitta egna lösningar och likt barn på bilsemester frågar vi med täta mellanrum om vi inte är framme snart. I alla fall fungerar jag så. Det är lättare sagt än gjort att tålmodigt vänta på de saker vi längtar efter i livet och kanske rent av upplever oss ha blivit lovade. Då kan vi söka oss till Bibelns många berättelser och levnadsbeskrivningar och se hur Gud aldrig varit försenad, hur han har gjort gott även av och ur elände och ondska. Hur han visat sig för oss gång på gång i både smått och stort.

Och de dagar när vi kanske inte orkar det kanske det räcker att vi går en skogspromenad!

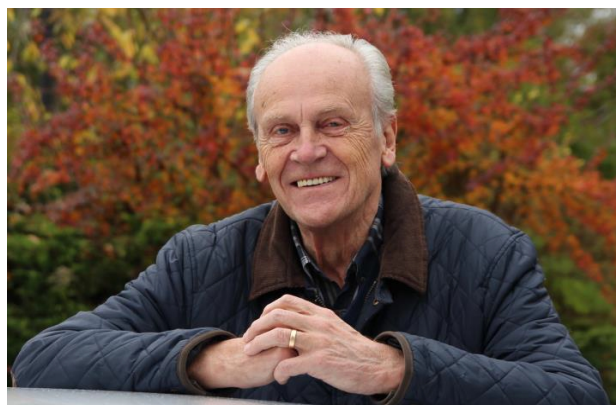
Christian Kastö

Tisdagen den 5 oktober

15.00 RPG-träff i Korskyrkan

”Tavlor i mitt liv”
med Mats Löwing

Onsdagen den 10 november

14.00 RPG-Borås årsmöte
i Immanuelskyrkan

15.00 ”Alla vill leva längre men
ingen vill bli gammal”
Kjell O Larsson

Missionscafé söndagen
10 oktober efter gudstjänsten.

Vill du vara med och baka eller skänka gåvor till ett
lotteri? Alla bidrag mottages tacksamt.

Kontakta Birgitta Felle
070-2821278.

Välkommen till
Årsmöte

Lördagen den
16 okt kl 15.00

Årsmötet följs därefter av gemenskap
runt matbordet där vi äter något gott
tillsammans.

Därefter får vi lyssna till
en KONSERT med bandet

Smoland kl 18.00

**Lördagen den
13 november
kl 9.00**
**Frukost med
Göran Holmberg**

Göran presenterar sig:

Pastor Göran Holmberg Anderstorp. Gift med Margareta. Vi har 4 barn och för närvarande 7 st barnbarn. Pastor sedan 1976. Arbetat i stort sett hela tiden i Sverige, inom Svenska Missionsförbundet/nuvarande Ekumeniakyrkan.

Uppgifter:

Evangelist (Distrikt och Riks.) 1980 - 2016.

Sjukhuspräst Australien.

Missionär på Tongaöarna (South Pacific),

Missionär o Evangelist (1989-2016) i

Ryssland-Ukraina-Estland-Polen m.m.

Sedan 2016 officiellt pensionär.

Vakanspastor Tranemo, Vrigstad

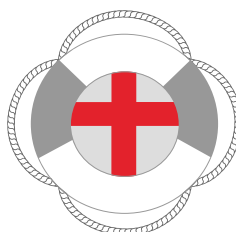
Kan det gamla ge något nytt...?"

Många människor i Sverige uttrycker att vi lever i ett sekulärt samhälle. Det innebär en öppenhet och respekt att tro vad man vill. De av tradition kristna värdena och tron, är inte alltid längre det dominerande i vår folksjäl. Det innebär en risk av utarmning av värderingar. Vår flagga är blå och gul med ett kors i mitten. Det samma gäller alla de nordiska länderna. Anledningen till detta är att vi officiellt har den kristna tron som en grundsten för vårt samhällsbyggande. Därmed är också bibeln vårt rättesnöre. Tyvärr har den allmänna inställningen

marginaliserat bibelns budskap. Vidare är kunskapsnivån mycket låg. Mot bakgrund av detta är det en stor utmaning – och glädje – att få upptäcka den enorma kraft, vishet, kunskap, möjligheter, tröst som Guds Ord har...

Temat "Kan det gamla ge något nytt..." är verkligen sant. Välkommen att lyssna, fundera och gärna reagera...

Göran Holmberg

**BARN
SAMARITEN**

Söndagen den 21 november

**Gudstjänst i Afrikansk style när
BarnSamariten besöker oss.**

BarnSamaritens uppdrag är att bekämpa fattigdom och utsatthet. Vår primära målgrupp är barn. Alla barn har rätt att få vara trygga och att få vara barn. Därför sätter vi alltid barnet i fokus.

Våra insatser sker på gräsrotsnivå, nära barnen och deras familjer. På så sätt skapar vi långsiktig förändring för individer såväl som för hela samhället. Vi arbetar för barns rätt till utbildning, omsorg och hälsa. Genom att bli månadsgivare eller att ge bort en gåva från vår gåvoshop är du med och gör skillnad. Tillsammans arbetar vi för en bättre värld.

Läs gärna vidare på www.barnsamariten.se

Gudstjänster och samlingar

Oktober

Söndagen den 3

Änglarna, Ev Luk 10:17-20, GT Dan 6:16-22
Ep Upp 12:7-12, Ps 103:19-22
10.00 Gudstjänst tillsammans med Eumenia
Christian Kastö

Tisdagen den 5

15.00 RPG-träff i Korskyrkan
”Tavlor i mitt liv” Mats Löwing

Torsdagen den 7

19.00 BÖN i kyrkan

Söndagen den 10

Lovsång, Ev Luk 17:11-19, GT 1 Krön 29:10-14, Ep 1 Thess 5:16-24, Ps 65:9-14
10.00 Gudstjänst med efterföljande Skördefest
Gunilla Bun, f d missionär i Kambodja
Sång: Birgitta Felle,
Missionscafé

Lördagen den 16

15.00 **Församlingens årsmöte** följt av en gemenskap där vi äter något gott tillsammans innan vi lyssnar till...

18.00 **Konsert** med August Petrén och bandet Smoland

Söndagen den 17

Att leva tillsammans, Ev Mark 3:31-35, GT Rut 2:8-12, Ep Apg 9:36-43, Ps 68:5-7
10.00 **Årshögtid med nattvard**
Harald Eidering
Sång: Stig Arvidsson, Birgitta Felle,
Mattias & Ellinor Andréasson

Torsdagen den 21

19.00 BÖN i kyrkan

Söndagen den 24

Samhällsansvar, Ev Matt 22:15-22, GT Jer 29:4-7, Ep Rom 13:7-10, Ps 40:14-18
10.00 Gudstjänst
Christian Kastö
Sång: Calle Björsell och Peo Löfgren

Torsdagen den 28

19.00 **”Kyrkan lever i mission som elden av att brinna”** (Emil Brunner)
Samtal om hur vi går vidare med vårt missionsarbete utifrån Eumeniakyrkans frågeställningar

Söndag den 31

Frälsningen, Ev Matt 23:37-24:2, GT 1 Mos 45:4-8, Ep 1 Pet 4:12-19, Ps 62:10-13
10.00 Gudstjänst
Christian Kastö
Sång: Stig Arvidsson

November

Torsdagen den 4

BÖN i kyrkan

Söndagen den 7

Vårt evighetshopp, Ev 12:4-7, GT Hes 37:12-14
Ep Upp 22:1-5, Ps 116:1-9
10.00 Gudstjänst
Harald Eidering
Sång: Stina Grahl

Onsdagen den 10 november

14.00 RPG-Borås årsmöte i Immanuelskyrkan

15.00 **”Alla vill leva men ingen vill bli gammal”**
Kjell O Larsson

Lördagen den 13 november

09.00 **Frukostsamling**
med Göran Holmberg
”Bibelns böcker” och
”Guds nåd och omsorg” Ruts bok

Söndagen den 14

Vaksamhet och väntan, Ev Matt 25:1-13, GT Sef 3:8-13, Ep Upp 3:10-13, Ps 139:1-18
10.00 Nattvardsgudstjänst
Christian Kastö
Sång: Jenny Petrén och Calle Björsell

Gudstjänster och samlingar

Onsdagen den 17

15.00 Dagledigträff med Reine Jonsson
som berättar och visar bilder på
temat "Mitt Dalarna"
(se närmare presentation sid 11)

Torsdagen den 18

19.00 BÖN i kyrkan

Söndagen den 21

Kristi återkomst, Ev Matt 25:31-46, Jes 65:17-19
Ep 2 Petr 3:8-13, Ps 102:26-29

10.00 Gudstjänst i Afrikansk Style
med BarnSamariten
Martin Larsson
Sång: Edo Bumba

Söndagen den 28

Ett nådens år, Ev Matt 21:1-9, Alt Joh 18:36-37
GT Sak 9:9-10, Ep Upp 3:20-22, Ps 24

10.00 **1:a Adventsgudstjänst**
Hans Dahlgren
Sång: Stig Arvidsson, Birgitta Felle,
Mattias & Ellinor Andreasson

December

Torsdagen den 2

19.00 BÖN i kyrkan

Söndagen den 5

Guds rike är nära, Ev Matt 13:31-34,
GT Jes 35:1-10, Ep Jak 5:7-11, Ps 85:9-14
17.00 Grötfest med Equmenia
Johanna Lindar

Stickcafé

Tisdagar 18.00 i ojämn vecka

Medtag egen fika

Onsdagar

10.00 Promenad med fika för herrar

Torsdagar

10.00 Promenad med fika för damer

Torsdagar – jämn vecka

19.00 BÖN i kyrkan

Har du inte möjlighet att komma till kyrkan
går det bra att deltaga hemifrån. Du får böne-
ämnen översända tillsammans med en liten
betraktelse eller dylikt från Gull-Britt.

Har du frågor ta kontakt med
Gull-Britt Byhlin

Frukostsamling på gång...

Lördagen den

22 januari

får vi besök av
Liselott J Andersson

Nu tackar Marja och Åke för sig

- I fem år har vi skjutit på det, och i fem år har Gud tjatat på oss. Båda säger att de hållit emot, även om Marja säger att hon egentligen inte orkat tänka på det förrän det senaste året. Under sin sjukdom har hon i perioder inte trott att hon skulle få följa med Åke till Sjömarken. Men nu byter de båda församling för att tillhöra Sjömarkenkyrkan.

- Det bjuder mig emot ”att gå kyrka förbi”, säger Åke, i Bibeln är alltid församlingarna liktydigt med de människor som bor på orten, Korint, Efesos etc. Det som har tagit emot, är den gemenskap de känt i Myråskyrkan.

Båda minns fortfarande det fantastiska mottagande de fick när de flyttade till Brämhult. Egentligen hade de bestämt sig för Korskyrkan, men när bland annat Harald och Stig dök upp i deras kök och hälsade välkommen började de fundera över om det inte fanns en kyrklig gemenskap på närmare håll. När sedan Marianne och Mats dök upp en söndag och sa att nu tar vi hand om barnen några timmar så att ni får lite ledigt, ja då var det klart. Framförallt, säger Marja, som Gud hela tiden sagt till henne att det var Myråskyrkan som gällde. Åke fyller i att Anton faktiskt också hade ett finger med i det hela. När han och deras äldste son, som då var sex år, tillsammans var i Myråskyrkan för att se hur det var, föll pojken direkt för den fina kyrksalen. Han var van vid en modern, men lite tråkig, förortskyrka och här hamnade han i en kyrka med guld kors. Fantastiskt! Själv var Åke mest nöjd med Irene Mållbergs predikan.

Att Marja och Åke båda två snabbt kom in i ungdoms- och söndagsskoleverksamheten gjorde att de lärde känna hela församlingen. Marja berättar att hon fortfarande har kontakt med en del av de ungdomar hon tidigt träffade och som snart kom att samlas i deras gillestuga på torsdagskvällarna. Åke för sin del minns gärna de lite udda utflykter han gjorde med söndagsskolan till olika platser som hade anknytning till olika bibeltexter. När Jesus var i templet åkte de till Gustav Adolfskyrkan för att få känslan av något stort; stod Jesus på ett berg och talade åkte de till Byttorps klint. Det är inte bara Åke som minns dessa söndagar, flera av de som var med kan nu, fyrtio år efteråt, komma ihåg de här tillfällena. Det var, säger Åke, något av det roligaste han gjort i kyrkan.

*” Jag är densamme
tills ni blir gamla,
och jag ska bära
er ända tills ni
blir grå. Jes 46:4*

Om Marja och Åke blev väl mottagna i församlingen, blev Lena och jag minst sagt detsamma när vi blev inbjudna till deras fantastiska hem mitt ute i skogen utanför Sjömarken. Jag funderade ett tag om jag inte skulle göra ett heminredningsreportage för någon inredningstidning istället för att fokusera på de som skapat hemmet. Riktigt så nya grepp tror jag dock inte att Församlingsbladet tål!? Men att det är ett glädjens hem går inte att ta fel på. Dessutom heter området *Paradiset!* Gud leder, säger Marja och skrattar, det gör Han även när vi har blivit så här gamla.

Det tog ända till slutet av vårt samtal innan de berättade om att de beslutat sig för att byta församling. Eller, som Marja skulle säga, *Gud* beslutade att de skulle byta till Sjömarkenkyrkan. Att det är Gud som hela tiden leder går som en röd tråd genom hela vårt samtal. Ja, som en röd tråd genom hela Marjas liv. Hon har aldrig långt till sin bibel och berättar att hon har en ständig dialog med Gud. Han är bra att prata med, Han lyssnar alltid och svarar ibland. Eller snarare, fortsätter hon, Han svarar alltid, men vi människor är inte lika bra som Honom på att lyssna.

Viktigt är, att det här gäller även de som själva känner sig för gamla. Det första bibelcitatet Marja slår upp är ur Jesaja, 46 kapitlet, som handlar om att Gud aldrig slutar att leda oss, hur gamla och grå vi än blir. Även om vi blir kroppsligt allt svagare och skröpligare, säger Åke, så har vi ett liv framför oss,

även före döden. Vi pratar ofta om livet efter döden, men vi får inte glömma de dagar vi har kvar här på jorden.

Marja och Åke säger att de båda två som yngre, av olika anledningar, aldrig trodde att de skulle bli så här gamla. Men de har mer och mer kommit underfund med att Gud kan hitta på saker för oss även när vi blir äldre. Det gäller bara att acceptera sin ålder. Här skiljer vi oss lite åt, säger Åke, Marja påstår ofta att man orkar det man vill. Självt förstår han mer att det finns saker han inte orkar.

När vi var yngre, fortsätter Åke, levde vi mer i stunden och i olika aktiviteter, utan att ha ett längre perspektiv. Tron är på något sätt mer djupare idag. Samtidigt måste vi fortsätta att drömma om saker att göra. Självt säger han sig ha haft många drömmar som han inte orkat genomföra. Då gäller det bara att inte deppa ihop utan fortsätta att drömma.

Åke berättar om när han under en lång promenad med sin pappa, som då var 92 år, för första gången hörde honom säga att han inte orkade gå längre utan att det nog var bäst att vända hemåt. Det var en befriande känsla hos Åke att det inte var han själv som inte orkade. Vi måste kunna slappna av, säger han. När Åke sedan berättar om hur mycket han fortfarande arbetar, i alla fall periodvis, funderar jag över hur mycket han själv egentligen lärt sig att koppla av.

Men hur började det? Var har de båda fått sin tro

ifrån? Vad är tro för dem? Mina frågor inför det här samtalet var många, men jag behöver knappt ställa dem. Om sin tro pratar de gärna. Samtidigt är bibelcitaten många och viktiga för dem bägge. För mig är det inte alltid helt lätt att förstå vad de som tecknat ner Bibelns ord egentligen menar.

”*Tron är en övertygelse om det man hoppas, en visshet om det man inte ser*

Hebr 11:1

Åke utgår från Hebreerbrevets 11 kapitel när han beskriver tron som den trygga vissheten om att något som vi önskar också kommer att hända. Det är övertygelsen om att det som vi hoppas på verkligen väntar oss, även om vi inte kan se det framför oss.

För Marja handlar tron om en personlig relation med Gud. Att det verkligen blir en dialog; att tjafsa med Honom och inte bara acceptera färdiga svar. Samtidigt kan Gud säga ”bekymra dig inte över det här, försök att lämna det till mig”. Och Han är ihärdig, menar Marja, ger sig inte. Hon har många exempel på hur hon försökt stå emot, men ändå till slut fått ge sig. Till exempel när hon och Åke till slut valde Myråskyrkan istället för andra möjligheter i stan.

forts på nästa sida

”*Gud har inte sänt sin Son till världen för att döma världen, utan för att världen ska bli frälst genom honom.*

Joh 3:17

Här ett exempel på Åkes känsla för färg och form från utbildningen på Ulltuna. Tavlans är gjuten i två omgångar så att de blir tredimensionella spegelbilder av varandra. Väldigt lika men ändå helt olika. Kanske en bild av Marja och Åke?

Marja berättar om Ruth, en kvinna som tog hand om henne när hon som tjugotvåring kom till Sverige och lät henne bo hos sig i tre år. Det är en av de människor som betytt mest för henne, säger Marja. Ruths motto var då, och är fortfarande, att Gud är större än varje problem.

Om det är någonting jag skulle vilja göra reklam för vid ett sånt här tillfälle, säger Marja, så är det Guds ord. Detta även om Bibeln inte är så lätt att förstå. Men ju närmare Gud man kommer så blir ens tolkning mer och mer rätt. Det går inte att som en bokstavstroende läsa ett ord i taget; det gäller att se sammanhanget. Är något skrivet som poesi eller historia, får man tolka det som poesi eller historia. Tyvärr, säger Marja, är kristna specialister på att döma både andra och sig själva. Kanske speciellt sig själva. Gud satte inte sin son till världen för att döma, utan för att frälsa. Det måste även vi troende göra.

Åke och Marjas väg till den tro de har idag har på något sätt varit helt rak och tydligt utstakad, samtidigt som den krånglat sig fram på krokiga vägar både genom livet och i geografin. Att ha fått ta del av deras liv och funderingar kring både sig själva och sin tro har varit väldigt fint, men inte så lätt att sätta på pränt. Själva har de en hel del tankar kring vad de skulle kunna göra i framtiden. Exempelvis i form av bibelstudier på sin altan varvat med mer praktiska aktiviteter och gemensamma måltider. Det är bara att hoppas på att det då finns plats även för gamla vänner från Brämhult. Eller att de accepterar att de inte orkar med ett så stort projekt till!

Marja och Åke slutar vårt samtal med att de är angelägna om att verkligen ha fått berätta varför de har bytt församling. De vill tacka för den fina gemenskap de fått vara med om och förutsätter att de får behålla alla de vänner de fått.

Jan Bennet

Onsdagen den 17 november kl 15.00
kommer naturfotograf Reine Jonsson till vår
Dagledigträff och visar bilder på temat "Mitt Dalarna"

I höst ser det ut som det ska vara fullt möjligt att genomföra den bildvisning med Reine Jonsson som vi hade bokat in till förra hösten.

Reine växte upp på landsbygden i Hultana några mil söder om Vetlanda, i ett av Smålands granskogstäta områden. Föräldrarna bedrev jord- och skogsbruk och genom det fick han tidigt lära sig att leva nära naturen.

När han var tio år vann han sin första kamera på ett lotteri. Hans naturintresse utvecklades allt mer och mer med tiden och han fascinerades över allt det vackra han fann i Guds skapelse. Detta resulterade senare i att han blev naturfotograf, kallad av Gud för att bli hans naturförkunnare som han säger.

Reine har inte bara fotograferat och tittat på allt det vackra, utan han har också lärt sig

allt mer och mer hur det fungerar i naturen och han säger själv att han "ser Gud bakom allt han ser..."

Reine använder sina bilder i sin förkunnelse för att göra Gud känd och visa på hur vist allt är sammanvävt. Detta gör han i sina bildvisningar runt om i Sverige där han på ett fint sätt också kopplar bilderna till bibelns texter vilket förhöjer det hela. Han har dessutom skrivit ett antal böcker och gör en naturkalender som ges ut årligen. Dessa produkter har han med sig till bildvisningstillfället i Myråskyrkan för att ge dig och mig en möjlighet att köpa och få med en eller flera böcker hem och njuta av text och bilder även senare.

Missa inte detta tillfälle som är något utöver en vanlig bildvisning. Ett tillfälle som förmedlar något alldeles extra och som berikar och välsignar.

”Sommarens sprakande sorti”

*Vårens och sommarens grönska
har sin charm, sin glädje, sin tid.
Men höstarnas gyllene färger
är sommarens sprakande sorti.*

*När lövskogen går mot vinter;
mot kyla och vila och frost
så bleknar den inte, den blommar;
och visar Guds tanke för oss;*

*Löv som ska dö och snart blåsa bort
slutar i glädje ändå, de
tappar sin grönska men blommar som bäst
när dagar och nätter blir grå.*

*Att även på väg in i vintern
de blommar i sprakande rött
talar om tro på en gryning
när allting ska bli återfött.*

*Tänk att få tro på en Herre
som ger hela vandringen liv
så att livsresans avslut och upplopp
blir levnadens sprakande sorti.*

Christian Kastö